

или отъ нихъ придобытъ чрѣзъ купуване земѣхъ, и то само като земледѣлцы, или занаятчии нужны за земледѣлцы-тъ; никакъ не ся прїимать за колонисты оныя иностранцы, които доходятъ по единачкы, или съ домородства за тѣрговѣжъ и промышленность, или за да ся запишатъ въ нѣкое званіе въ градове-тъ.

56. На Министерство-то е дадено право да прїима въ число-то на колонисты-тъ по единачкы и безъ никакво пособіе отъ казнѣ-тъ, да надѣлава съ земѣхъ само оныя иностранцы, които, като дойдѣтъ изъ-за-границѣ за да ся видятъ съ роднины-тъ си, что сѣ заселены отдавна въ господарство-то въ званіе колонистско, нѣкакъ пожелаѣтъ да останѣтъ за всякога при роднины-тъ си въ това званіе, и да разрѣшава, по негово усмотрѣніе, да ся причисляватъ въ колонистско званіе полезны за колоніи-тъ иностранны занаятчии, кои-то, по засвидѣтелствованіе отъ мѣстно-то началство, сѣ въ состояніе да ся заселѣтъ безъ пособіе отъ казнѣ-тъ, и то пакъ ако сѣ согласны общества-та на колоніи-тъ да ги прїиматъ.

57. Селскы занаятчии, на които ся позволява да бѣдѣтъ прїеты въ броя на колонисты-тъ, сѣ слѣдующии-тъ: шивачи, (терзїи), обушари (сапожницы), дюлгери, зидари, ковачи, гърчери, мѣдникари, и ткачи; другы художницы и занаятчии, бесполезны за селскыя животъ, не могѣтъ да бѣдѣтъ признаваемы за колонисты.

58. При встѣпленіе-то си въ колонистско званіе, всякій иностранецъ трѣбва да даде подпискѣ, какъ ще испѣлнява вѣтрѣшни-тъ постановленія на колоніѣ-тъ.

59. Клетва за подданство всякій колонистъ прави по вѣрѣ-тъ си и по обряды-тъ си.

60. Ако нѣкой колонистъ ся отрече да даде клетвѣ на подданство, то такъвъ, откакъ му ся вземе всичко, что